

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 31559

гр. София, 11.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Й. Н. СТ.

като разгледа докладваното от Й. Н. СТ. Гражданско дело № 20211110145170 по описа за 2021 година

Делото е разпределено на настоящия съдия-докладчик със Заповед № АС-274 от 10.07.2023г. на председателя на СРС.

Производството е образувано по искова молба на Т. П. Т-П срещу ЧСИ Г. С. К. и ПЧСИ М. П. Л., която отговаря на изискванията за редовност и предявените с нея искове са допустими.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответниците са подали отговор на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

Страните са представили документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

С исковата молба ищецът е направил искане да бъде изискано заверено копие от изп. дело № № 20199240401239 по описа на ответника К., което искане съдът намира за допустимо и необходимо, поради което следва да бъде уважено.

Следва да бъде уважено искането на ищеца и за изискване на ч.гр. дело № 16157/2019г. по описа на СГС.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

УКАЗВА на Т. П. Т-П в **едноседмичен срок** от получаване на препис от определението с писмена молба с препис за насрещните страни да посочи дали предявява частичен иск с оглед на твърденията си, че е заплатила 300 лева, адвокатско възнаграждение по Договор за правна помощ от 28.11.2019г., и петитума на исковата молба, с който се претендира сума в размер на 200 лева, посочена като част от платено адвокатско възнаграждение, както и да посочи кое лице е титуляр на посочената в исковата молба банкова сметка.

УКАЗВА на ЧСИ Г. К. в **едноседмичен срок** от получаване на определението да представи пълномощно на адв. А С или с писмена молба изрично да потвърди действията му по подаване на отговор на исковата молба. При неизпълнение, съдът ще приеме, че отговор

на исковата молба не е подаван.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **16.11.2023г. от 13:30 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, на ищеца- препис от отговорите на исковата молба, ведно с приложенията.

ПРИЕМА представените от страните писмени документи като доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА ЧСИ Г. К., рег. № 924 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, в **1-седмичен срок** от получаване на съобщението да представи по делото заверено копие от изпълнително дело № 20199240401239.

ДА СЕ ИЗИСКА от СГС, IV-а въззивен състав ч.гр. дело № 16157/2019г.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад** на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са субективно съединени осъдителни иски от Т. П. Т-П срещу ЧСИ Г. С. К. и ПЧСИ М. П. Л. с правно основание чл.441 ГПК във вр. с чл.49 вр. 45 ЗЗД във вр. с чл.74, ал.1 ЗЧСИ за заплащане при условията на солидарност на сумата от **273 лева**, представляваща обезщетение за нанесени имуществени вреди от отменено Постановление за налагане на глоба от 21.11.2019г. по изп. дело № 20199240401239, издадено от ПЧСИ М. Л., както и незаконосъобразно действие на ЧСИ Г. К., допуснал неправомерното действие на своя помощник, която сума включва 200 лева- част от разходите на Т. П за заплатено адвокатско възнаграждение на адв. Р. Ш. и 73 лева- разходи за такси и разноси към съд и съдебен изпълнител във връзка с подадена жалба, по която било образувано ч.гр. дело № 16157/2019г. по описа на СГС, IV-а въззивен състав, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба -30.07.2021г., до окончателното изплащане на сумата.

Ищецът Т. П. Т. твърди, че е конституирана като длъжник по изп. дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г. К., образувано по молба на К П Ж въз основа на изпълнителен лист от 25.07.2018г., издаден по в.гр. дело № 4672/2018г. по описа на СГС и за изпълнение на постановления по това дело режим на лични контакти на К Ж с дъщеря й- К К Ж. Сочи, че на 07.10.2019г. й била връчена покана за доброволно изпълнение с изх. № 14437/12.09.2019г., с която й бил указан режим на лични контакти на бащата с детето, като майката била поканена да изпълнява същия доброволно в посочените от съдебния изпълнител дни. Сочи, че на 07.10.2019г. е декларирала готовност и желание да предава детето на баща му, като била посочила мястото на което живеят. Била уведомила съдебният изпълнител, че евентуална пречка би била личното нежелание на детето да отиде при баща си поради вложените им отношения. Нежеланието на детето да бъде с баща си било установено и от ЧСИ Г. К. и неговите помощници- ПЧСИ М. Л. и Т В К при посещенията им на адреса на майката. Това нежелание било констатирано и от социалните служители на Дирекция „Социално подпомагане“- Оборище, както и от ЧСИ С А и ПЧСИ М И, ангажирани по изп. дело № 20199190400368 по описа на ЧСИ С А въз основа на изпълнителен лист от 25.07.2018г. по гр. дело № 1894/2017г. по описа на СРС. Сочи, че за периода от месец септември 2019г. до месец март 2020г. нито един път К Ж не била изразила готовност и желание да тръгне с баща си и винаги отказвала. Поддържа, че била неправомерно глобявана с глоби в максимален размер от по 400 лева на посещение. Твърди, че съдебният изпълнител и ПЧСИ М. Л. не се съобразявали с разпоредбата на чл. 528, ал. 4 ГПК и Закона за закрила на детето, както и обективните пречки за изпълнение на режима на лични контакти и действителните факти и обстоятелства за невъзможността да се предаде детето. Поддържа, че в нито един момент от водене на изпълнителното дело срещу нея не била в неизпълнение на режима на лични контакти на бащата с детето, нито била в неизпълнение на което и да е нейно процесуално задължение в качеството й на привлечена страна. Твърди, че СГС е отменил като незаконосъобразни наложените от ЧСИ Г. К. и ПЧСИ М. Л. и ПЧСИ Т К глоби по чл. 528, ал. 5 ГПК вр. чл. 527, ал. 3 ГПК по ч.гр. дели №

№15653/2019г., 15506/2019г., 15507/2019г., 16157/2019г., 16386/2019г., 231/2020г., 232/2020г., 920/2020г., 921/2020г., 1061/2020г., 1492/2020г., 1495/2020г., 2120/2020г. Сочи, че със Заповед за незабавна защита от 05.02.2020г., постановена по гр. дело № 5945/2020г. по описа на СРС, 80-ти състав било постановено режимът на лични контакти да се осъществява не чрез ЧСИ при посещение на адреса на майката и детето, а в специален контактен център. Поддържа, че с Постановление за налагане на глоба от 21.11.2019г. ПЧСИ М. Л. бил наложил неправомерно глоба в размер на 400 лева, приемайки, че съгласно Протокол за предаване на дете от 13.11.2019г. не е предала К Ж на баща си съгласно определения в Решение на СГС № 4672/11.07.2018г. по в.гр. дело № 1894/2017г. режим на лични отношения на съответната дата и час, а именно: на 13.11.2019г. в 18: 00 часа, за да бъде с баща си за времето от 18: 00 часа на 13.11.2019г. до сутринта на 14.11.2019г., както и че от вискателя била постъпила молба от 28.10.2019г. с искане за налагане на глоба при всяко неизпълнение. Твърди, че постановлението за налагане на глоба било обжалвано от нея и било отменено като незаконосъобразно с Решение № 1800 от 05.05.2020г. по ч.гр. дело № 16157/52019г. по описа на СГС, IV-а въззивен състав. В производството по обжалването на цитираното постановление била сторила разноски в общ размер на 373 лева, от които 300 лева- заплатено на 28.11.2019г. адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна помощ от 28.11.2019г., както и 48 лева- такси пред ЧСИ по администриране на жалбата на основание т. 5 и т. 8 от ТТЗЧСИ и 25 лева- държавна такса. Твърди, че в производството пред СГС било прието за установено, че вина за направата на описаните разноски има съдебният изпълнител издал отменения от съда незаконосъобразен акт- постановлението за налагане на глоба. Поддържа, че вредите могат да се претендират от ЧСИ К. и ПЧСИ М. Л. при условията на солидарност в отделен исков процес, тъй като представляват непосредствена последица от незаконосъобразните им действия. Съдът бил указал на ищцата, че сторените от нея разноски в производството по обжалване на Постановление за налагане на глоба от 21.11.2019г., не могат да се възложат в тежест на вискателя по делото. Твърди, че съдебният изпълнител отговаря при условията на чл. 45 ЗЗД за вредите, причинени на длъжника в изпълнителното производство от процесуално незаконосъобразно принудително изпълнение. В настоящия случай били налице всички елементи от фактическия състав на деликта, а именно- процесуално незаконосъобразно действие в изпълнителния процес, извършено от ПЧСИ при Г. К., а именно незаконосъобразно издаденото Постановление за налагане на глоба от 21.11.2019г., подписано от ПЧСИ М. Л.; причинна връзка между незаконосъобразното изпълнително действие и причинените вреди, тъй като действията на ответниците по налагане на глоба на ищцата били принудили ищцата да обжалва техните действия и да реализира разноски по защитата си, както и претърпени имуществени вреди- сторените от нея разноски, вина на ответниците, изразяваща се в допускане и извършване на противоправно поведение по издаване на незаконосъобразен акт. Счита, че направените от нея разноски за адвокатско възнаграждение и за такси за разглеждане на частната ѝ жалба по ч.гр. дело № 16157/2019г. по описа на СГС, IV-а въззивен състав, представляват преки вреди, които са типична, нормално настъпваща и необходима последица от вредоносния резултат. Искането към съда е да уважи предявените иски. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ЧСИ Г. К., с който е поискано исковата молба да бъде оставена без движение и да бъде задължена ищцата да посочи кой е титуляр на банковата сметка, посочена в исковата молба, както и да бъде задължена ищцата да конкретизира как е формирана исковата претенция с оглед на разминаването с представения договор за правна помощ от 28.11.2019г. Оспорва изцяло предявения иск по основание и размер. Сочи, че с Определение № 13731 на СГС по ч.гр.дело № 921/2020г., известно на ищеца във връзка с идентично производство, съдът е дал задължително за страните тълкуване, че разноски не се дължат поради това, че няма основание за присъждане на допълнително възнаграждение извън това платено за

изпълнителното дело, тъй като възнаграждението за представителство в изпълнителното производство обхващало и всички оспорвания, повдигнати с жалби и разглеждания от съда. Счита, че не е дал повод за образуване на делото, както и че предявеният иск е неоснователен. Сочи, че не е налице и солидарна отговорност между него и ПЧСИ М. Л.. Твърди, че съгласно чл. 37, ал. 3 ЧСИ за вредите от неизпълнение на задълженията на помощник-частен съдебен изпълнител съдебният изпълнител отговоря солидарно с него. В исковата молба не се сочели доказателства, че било налице неизпълнение на задължения на ПЧСИ Л.. Искането към съда е да отхвърли предявения иск.

В срока по чл.131, ал. 1 ГПК ответникът М. П. Л. е подал отговор на исковата молба, с който се е присъединил към отговора, депозиран от ЧСИ Г. К.. Изложени са идентични съображения, както с отговора на исковата молба, подаден от ЧСИ К.. Искането към съда е да отхвърли предявения иск.

Фактическият състав на отговорността по чл.441 ГПК във вр. с чл.45 от ЗЗД във вр. с чл.74, ал.1 ЗЧСИ включва следните юридически факти – деяние, противоправност, вреда, причинна връзка и вина. Ето защо, за да е възникнало спорното право за обезщетяване на ищеца, той следва да докаже фактите, които се субсумират под хипотезата на деликта: противоправно поведение (неправомерни действия и/или бездействия на ЧСИ, респ. на ПЧСИ), наличие на пряка причинно - следствена връзка между него и настъпила вреда, причинена при дейността на ЧСИ, предпоставки за ангажиране на солидарна отговорност на ответниците. Това са правопораждащи факти и доказването им следва да се извърши от ищеца в условията на пълно и главно доказване.

В тежест на ответниците е да оборят презумпцията за вина, респ. да докажат плащане на процесната сума.

ОБЯВЯВА ЗА БЕЗСПОРНИ и ненуждаещи се от доказване между страните следните обстоятелства, че с Постановление от 21.11.2019г. по изп. дело № 20199240401239 по описа на ЧСИ Г. К., рег. № 924 към КЧСИ, ПЧСИ М. Л. е наложил глоба на Т. П. Т в размер на 400 лева на основание чл. 528, ал. 5 ГПК вр. чл. 527, ал. 3 ГПК; както и че с Решение № 1800 от 05.03.2020г., поправено с Решение от 05.06.2020г., постановени по ч.гр. дело № 16157/2019г. по описа на СГС, IV-а въззивен състав постановлението е отменено; както и че М. Л. е заемал длъжността „помощник съдебен изпълнител“ при ЧСИ Г. К., рег. № 924 към КЧСИ към 21.11.2019г.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____